

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Programowanie obiektowe

Przedmiot

Kierunek studiów

Edukacja Techniczno Informatyczna

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

drugiego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

1/1

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Laboratoria

30

Inne (np. online)

Ćwiczenia

Projekty/seminaria

Liczba punktów ECTS

4

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab.inż Agnieszka Rybarczyk

tel. (0-61) 665-3029

e-mail: Anieszka.Rybarczyk@put.poznan.pl

Wydział Informatyki i Telekomunikacji

ul. Piotrowo 2, 60-965 Poznań,

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Wymagania wstępne

Student rozpoczynający ten przedmiot powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu podstaw programowania i znać podstawowe metody stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań informatycznych. Student powinien posiadać umiejętność rozwiązywania podstawowych problemów, którymi zajmuje się informatyka, samodzielnego pisania, modyfikowania i testowania programów komputerowych oraz umiejętność pozyskiwania informacji ze wskazanych źródeł. Powinien również rozumieć konieczność poszerzania swoich kompetencji. W zakresie kompetencji społecznych student musi prezentować takie postawy jak uczciwość, odpowiedzialność, wytrwałość, ciekawość poznawcza, kreatywność, kultura osobista, szacunek dla innych ludzi.

Cel przedmiotu

1. Zapoznanie się z metodyką programowania obiektowego. Nabycie praktycznej umiejętności projektowania i implementacji, uruchomienia i testowania programów obiektowych.
2. Przekazanie studentom podstawowej wiedzy z zakresu programowania obiektowego na przykładzie języka C++ oraz zapoznanie z teoretycznymi i praktycznymi problemami związanymi z metodologią programowania w tym języku.
3. Rozwijanie u studentów umiejętności rozwiązywania prostych problemów i konstruowania prostych algorytmów.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

1. Ma rozszerzoną i pogłębioną wiedzę z matematyki, fizyki, chemii potrzebną w obszarze technicznym, przydatną do formułowania i rozwiązywania złożonych zadań z zakresu edukacji techniczno-informatycznej [K2_W01].
2. Ma wiedzę z zakresu komputerowego wspomaganie edukacji technicznej [K2_W09].
3. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną w zakresie algorytmów, architektury systemów komputerowych, systemów operacyjnych, technologii sieciowych, języków programowania, grafiki, sztucznej inteligencji, baz danych, wspomaganie decyzji, systemów uczących się i inżynierii oprogramowania [K2_W10].

Umiejętności

1. Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę matematyczną do opisu procesów, tworzenia modeli oraz zapisu algorytmów [K2_U01].
2. Ma umiejętność samokształcenia i potrafi określić kierunki dalszego uczenia się [K2_U03].
3. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł (w języku ojczystym i angielskim), integrować je, dokonywać ich interpretacji i krytycznej oceny, wyciągać wnioski oraz formułować i wyczerpująco uzasadniać opinie [K2_U04].

Kompetencje społeczne

1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie. Potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób [K2_K01].
2. Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role [K2_K03].

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Efekt	Forma oceny	Kryteria oceny
-------	-------------	----------------

kształcenia

K2_U01, K2_U03, K2_U04:

- Projekt i sprawozdanie z projektu przygotowywane częściowo w trakcie zajęć, a częściowo po ich zakończeniu; „obrona” przez studenta sprawozdania z realizacji projektu oraz ocena zgodności z przedstawionymi wymaganiami
- Ocena wiedzy i umiejętności związanych z realizacją zadań projektowych / laboratoryjnych poprzez kolokwium; zaliczenie ma charakter pisemny
- Ocena wiedzy i umiejętności wykazanych na zaliczeniu pisemnym o charakterze problemowym

Treści programowe

Program wykładów z przedmiotu obejmuje następujące zagadnienia.

Wprowadzenie do języków i paradygmatów programowania; definicja paradygmatu, omówienie i przedstawienie paradygmatu obiektowego. Przesłanki programowania obiektowego wynikające z analizy źródeł kryzysu oprogramowania. Idea nowego paradygmatu programowania, który wspiera tworzenie programów o wysokiej jakości. Poszukiwanie optymalnego języka programowania i metodyk właściwych dla budowy uniwersalnych modułów programowych do wielokrotnego użytku. Omówienie podejścia obiektowego. Krótkie przedstawienie historii języków obiektowych. Definicje podstawowych pojęć obiektowych: obiekt, atrybuty (zmienne) obiektu, metody obiektu, przesyłanie komunikatów wyzwalających wywołania metod obiektów, interfejsy klas, obiekty jako wystąpienia klas.

Wprowadzenie do języka C++. Różnice między C i C++. Porównanie rozwiązań prostych problemów w sposób funkcjonalny i obiektowy. Definiowanie klas: składowe klasy, statyczne składowe klasy, modyfikatory dostępu. Przykłady definiowania klas obejmujące: definicje konstruktorów i destruktorów klas, operatorów przeciążonych, zmiennych i metod klasowych. Hermetyczność implementacji klas jako mechanizm ograniczania związków między modułami programowymi. Relacja przyjaźni między klasami. Poznanie typów operatorów kopiowania obiektów złożonych. Przeciążanie operatorów, strumieniowe operatory wprowadzania i wyprowadzania danych. Dziedziczenie klas i relacja podtypu między klasami. Definicja nowych cech klas pochodnych, przestanianie metod i zmiennych. Dziedziczenie: klasy bazowe i klasy pochodne, dziedziczenie wielobazowe, dziedziczenie wirtualne. Funkcje wirtualne, definiowanie, wywoływanie, klasy abstrakcyjne. Obsługa wyjątków. Wzorce funkcji. Wzorce klas. Klasy pojemnikowe.

W ramach zajęć laboratoryjnych studenci zapoznają się dogłębnie z językiem programowania C++. Ćwiczenia polegają na samodzielnym tworzeniu programów zawierających podstawowe konstrukcje języków obiektowych przedstawianych na wykładach. Dodatkowo, przerabiane są biblioteki systemowe w zakresie: kolekcji, strumieni. Zapoznanie się z językiem C++ kończy się samodzielną realizacją projektów obejmujących implementację programów.

Metody dydaktyczne

1. Wykład: prezentacja multimedialna, prezentacja ilustrowana przykładami podawanymi na tablicy.
2. Ćwiczenia laboratoryjne: ćwiczenia praktyczne, wykonywanie eksperymentów, dyskusja, praca w zespole.

Literatura

Podstawowa

1. Programowanie zorientowane obiektowo, Bertrand Mayer, Helion, Warszawa, 2005
2. Metody obiektowe w teorii i praktyce, Ian Graham, WNT, Warszawa, 2004
3. Język C++, Bjarne Stroustrup, WNT, Warszawa, 1994
4. Thinking in C++, B. Eckel, Helion 2003.
5. Programowanie obiektowe, Peter Coad, Edward Yourdon, Read Me, 1994
6. Analiza obiektowa, Peter Coad, Edward Yourdon, Read Me, 1994
7. Nowoczesne projektowanie w C++, Andrei Alexandrescu, WNT, 2005
8. Symfonia C++, J. Grębosz, Oficyna Kallimach, Kraków, 2001.

Uzupełniająca

1. Język C++, J. Kisilewicz, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław, 2005.
2. Wprowadzenie do programowania w języku C++, J. Kniat, WPP, Poznań, 1995
3. Pasja C++, J. Grębosz, Oficyna Kallimach, Kraków, 2001
4. Programowanie w języku C++, J. Kniat, Nakom, Poznań, 2002.
5. Szkoła Programowania Język C++, S. Prata, Robomatic, 2002

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	47	4,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	32	
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwiiw/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	15	

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności